

■ Почти половината от наблюдаваните домакинства (49,2 на сто) считат, че от 8000 до 15000 лева е месечният доход, осигуряващ им възможността да „свързват двата края“ при задоволяване на ежедневните потребности. Това обстоятелство предполага, че с текущите си доходи домакинствата успяват да задоволят своите неотложни потребности. Приблизително 1/5 от домакинствата (19,8 на сто) са на мнение, че 10000 лева месечно ще решат техните проблеми на това равнище. Около 30 на сто от домакинствата получават паричен доход за месец април в посочените граници.

■ 58,5 на сто от домакинствата са на мнение, че ако получават от 10000 до 20000 лева месечно, могат да живеят добре, но без лукс. Около 1/4 от домакинствата (23,2 на сто) посочват конкретно 15000 лева месечен доход, осигуряващ възможността за добър живот, без особени притеснения. По данни от наблюдението в тези граници на паричен доход попадат приблизително 27 на сто от домакинствата.

■ Голяма част от домакинствата (58,6 на сто) имат значителни различия в мнението си по отношение на необходимия доход за добро съществуване с известен лукс - от 10000 до 25000 лева месечно. Съответно по-голямата част от тях - 17,0 на сто считат, че доходът за такъв начин на живот е 15000 лева, а 16,5 на сто - 20000 лева. По данни от наблюдението на домакинските бюджети в отбелязаните граници през април 1995 г. попадат приблизително 30 на сто от домакинствата.

Интересно е да се отбележи, че по-голямата част от домакинствата (повече от половината) имат по-точна и ясна представа за това какъв паричен доход е необходим за мизерно и бедно съществуване, отколкото за добър живот с повече или по-малко лукс. Тази ситуация може да се обясни както с различия по отношение на ценностната система, така и с отсъствие на точни житейски критерии за това какво означава „живот с повече или по-малко лукс“.

При съпоставянето на данните от социологическото изследване и годишното наблюдение на домакинските бюджети през 1995 г. е необходимо да се има предвид, че съществуват две важни ограничителни условия. Първо, мненията и оценките за необходимите парични доходи на домакинствата от социологическото изследване са към определен момент ( април 1995 г.), което означава, че те подлежат на промени в съответствие с динамиката на развиващите се инфлационни процеси, докато данните от годишното наблюдение за средномесечните общи доходи и разходи са реални резултати от бюджетите на най-бедните домакинства в страната. Второ, тези мнения и оценки от социологическото изследване в по-малка степен са съобразени с получаваните през годината натурални доходи, за които домакинствата могат трудно да дадат оценка в стойност, докато данните от годишното наблюдение са резултат от методика, позволяваща коректно остойностяване по пазарни цени на произведените, потребените и останалите в наличност натурални доходи на наблюдаваните домакинства (които за бедните домакинства са в границите 15 - 18 на сто).

Въпреки тези ограничителни условия, могат да се направят следните изводи: